

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201437
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719201437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov Ing. JUDr. Miroslava Mandáka a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci navrhovateľky: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. E., J. XX, a matky navrhovateľky: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, t. č. bytom O. K., A. O. XXXX/XX, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní matky navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17. septembra 2019, č. k. 3Pc/8/ 2019-84 takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť matky navrhovateľky voči navrhovateľke zo sumy 28,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne od 27.05.2019, ktoré výživné je matka navrhovateľky povinná zasielať na účet navrhovateľky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Výrokom II. zameškané výživné za obdobie od 27.05.2019 do 31.10.2019 vo výške 356,13 eur je matka navrhovateľky povinná splácať navrhovateľke v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur mesačne až do úplného splatenia spolu s bežným výživným, pričom prvá splátka zameškaného výživného je splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Týmto sa zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7P/75/2014-27 zo dňa 02.12.2014 v časti o výživnom na navrhovateľku. Na vec aplikoval ust. § 62 ods. 1,2,3,4,5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom voči svojej matke domáhala zvýšenia výživného na sumu 100,- eur mesačne. V súčasnosti je študentkou 3. ročníka Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Púchove a nemá žiaden príjem. Po nástupe na strednú školu výrazne vzrástli výdavky navrhovateľky, a to titulom cestovného 20,- eur mesačne, stravného 20,- eur mesačne, študijných materiálov a pomôcok 20,- eur mesačne, ZRPŠ 20,- eur ročne. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 7P/75/2014-27 zo dňa 02.12.2014 bola schválená rodičovská dohoda , na základe ktorej sa matka zaviazala prispievať na výživu každého dieťaťa po 28,- eur mesačne . V tom čase bývala matka v prenajatom jednoizbovom byte v Českej republike , pričom na úhradu nákladov spojených s vedením spoločnej domácnosti prispievala sumou 3.800,- Kč. Jej príjmom bol invalidný dôchodok vo výške 311,- eur mesačne. Z tohto príjmu splácala dve pôžičky, ktoré s otcom navrhovateľky čerpali za trvania manželstva. Otec navrhovateľky bol poberateľom čiastočného invalidného dôchodku mesačne vo výške 184,80 eur s tým, že sa snažil hľadať si brigády, a pokiaľ pracoval zarobil mesačne od 500,- do 1.000,- eur.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že sa podstatne zmenili pomery na strane navrhovateľky, a to prirodzeným plynutím času, keď v čase poslednej úpravy výživného mala navrhovateľka 13 rokov a navštevovala základnú školu v Považskej Bystrici. V súčasnosti je navrhovateľka už plnoletá, avšak aj naďalej sa sústavne pripravuje na budúce povolanie štúdiom na strednej škole v Púchove - v čase rozhodnutia súdu navštevovala 4. ročník. Navrhovateľka preukázala, že počas letných prázdnin 2019 si brigádne privyrábala. Otec navrhovateľky je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku vo výške 201,80 eur mesačne. Z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu nie je momentálne v jeho schopnostiach privyrobit' si. Je však nesporné, že navrhovateľka od rozvodu rodičov žije v spoločnej domácnosti otca, ktorý jej po celú dobu zabezpečoval nielen osobnú starostlivosť v čase, keď bola maloletá, ale zabezpečoval aj jej výživu, poskytoval ubytovanie a financoval prakticky všetky jej potreby. Matka navrhovateľky je od 01.01.2019 poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 340,30 eur mesačne, od 04.08.2019 tento poberá vo výške 233,90 eur. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne a posudku zo dňa 18.06.2019, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u matky navrhovateľky už nie je 75% ale 60%. Zároveň matka pracuje na pozícii upratovačky, pričom jej priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 01/2018 do 08/2019 bol 568,66 eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v období 01/2018 - 11/2018 matka dokonca pracovala u dvoch zamestnávateľov, pričom napr. v mesiaci 10/2018 bol jej príjem len z výkonu práce vo výške 1.157,07 eur (u Manuvia Jobliner Central, s.r.o, sumu 567,79 eur, v Upratovanie PK, s.r.o. sumu 589,28 eur), v mesiaci 11/2018 bol jej príjem len z výkonu práce vo výške 759,60 eur (u Manuvia Jobliner Central, s.r.o, sumu 456,63 eur, v Upratovanie PK, s.r.o. sumu 302,97 eur). Napriek takto vysokému príjmu matka neprispela na výživu navrhovateľky vyššou sumou, než sumou 31,- eur, čo je suma len o niečo vyššia než suma, ktorú každý rodič, bez ohľadu na jeho pomery, možnosti a schopnosti je povinný prispievať na svoje nezaopatrené, nplnoleté dieťa. Navrhovateľka tak po celú dobu bola odkázaná na výživu len zo strany otca, ktorý si túto vyživovaciu povinnosť plnil dobrovoľne, hoci matka dosahovala taký príjem, z ktorého by bola schopná platiť niekoľkonásobne vyššie výživné, než v skutočnosti platila. Z vyjadrenia matky vyplýva, že je odkázaná na množstvo liekov, čo aj bolo preukázané fotokópiami časti zdravotného záznamu matky, ako i pokladničnými dokladmi. Zo správ ošetrovujúcich lekárov sa nepotvrdili tvrdenia matky, že jej bola odporučená operácia, resp. že by zo strany MUDr. Piačeka mala zakázané vykonávať prácu upratovačky, a teda že jej zdravotné problémy neumožňujú pracovať. V schopnostiach a možnostiach matky je prispievať na výživu navrhovateľky - plnoletej dcéry navrhovaným výživným vo výške 100,- eur mesačne od podania návrhu, t. j. od 27.05.2019. V súvislosti so zvýšením výživného vzniklo matke navrhovateľky zameškané výživné vo výške 356,13 eur za obdobie od 27.05.2019 do 31.10.2019 (so zohľadnením platieb matky vo výške 31,- eur mesačne: pomerná časť mesiaca 5/2019 vo výške 11,13 eur, za mesiace 6-10/2019 5 mesiacov x 69,- eur), ktoré zameškané výživné súd povolil matke splácať navrhovateľke vo výške a za podmienok uvedených vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podala matka navrhovateľky v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla, že je ťažko zdravotne postihnutá a nie vždy dokáže odrobiť celý mesiac. Súd neprihliadal na jej náklady na bývanie, lieky, cestovné, hygienické potreby, stravné, zdravotný stav ako i splácanie dlhu. Navrhovateľka dosahuje mesačný príjem vo výške 450,- eur /230,- eur dôchodok a 220,- eur mzdu/, pričom výdavky má v celkovej výške 377,50,- eur /lieky 100-180,- eur, nájom 207,50,- eur, cestovné 50,- eur, stravné 100,- eur, hygiena 20,- eur/. Poukázala na svoj zdravotný stav, keď má poškodené chrupavky, je po operácii krížovej chrbtice, operácii žlčníka, vaterovej papily, ľavého kolena, pravej ruky. Má vysunuté platničky, chronický zápal žalúdka a je po mozgovej porážke. Namietala, že navrhovateľka chodí po výletoch, pričom si môže privyrobit'. Navrhla zvýšenie výživného na sumu 50,- eur.

4. Navrhovateľka v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu matky uviedla, že je študentkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Púchove. Je v maturitnom ročníku a preto nie je možné, aby si privyrábala brigádne. Matka prispieva na výživu navrhovateľky len sumou 31,- eur, čo nie je dostatočná suma ani na cestovné. Zvýšenie výživného súdom prvej inštancie je podľa jej názoru primerané. Otec navrhovateľky poberá dôchodok a za posledný rok absolvoval operáciu kolena, operáciu zlomeného stavca a čaká ho operácia srdca. V čase, keď žila matka s nimi v spoločnej domácnosti, peňažné prostriedky používala na chov hydiny, cigarety. Súčasne si zobrala pôžičky, ktoré nesplácala. Matka o navrhovateľku nejaví záujem, nad rámec určeného výživného ničím neprispieva, ani na narodeniny či meniny, sviatky. Pre zdravotné problémy navrhovateľky kúpil otec pre dcéru motorové vozidlo. Poukázala na skutočnosť, že matka žije v spoločnej domácnosti so svojím manželom, ktorý sa rovnako podieľa na chode domácnosti. Po nástupe navrhovateľky v septembri 2019 do 4. ročníka si matka navrhovateľky nepreberala súdne zásielku, preto jej vznikol nedoplatok. Nakoľko matka v tom čase

nezaslala zvýšené výživné, musela sa navrhovateľka zadlžiť, nakoľko potrebovala finančné prostriedky na ZRPŠ, zošity a učebné pomôcky, maturitné oznámenie, stužku, pohár. Pre nedostatok finančných prostriedkov sa navrhovateľka nemohla zúčastniť stužkovej. Návrh matky na zvýšenie výživného na sumu 50,- eur je neadekvátny, nezodpovedá príjmovým možnostiam matky ako i odôvodnením potrebám navrhovateľky.

5. Matka navrhovateľky vo vyjadrení zo dňa 16.12.2019 uviedla, že pôžičky si zobrala na vyplatenie exekúcie manžela. I keď matka navrhovateľky uzatvorila nové manželstvo, s manželom hospodária oddelene. Otec navrhovateľky žije s družkou a jej synom. Družka otca je dentálna hygienička a dosahuje dostatočný príjem, môže pokryť náklady na domácnosť. Navrhovateľka chodí na dovolenky do Tatier, k moru i napriek tomu, že je rodina v hmotnej núdzi. Súčasne si navrhovateľka privyrába v Kauflande. Opätovne poukázala na zdravotné problémy, pričom má preukaz ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím. Následkom teroru zo strany bývalého manžela a detí sa lieči aj z depresie. Matka si potrebuje kúpiť oblečenie, nakoľko má oblečenie, ktoré jej kúpil syn pred 5 rokmi. Súčasne má výdavky na domácnosť, hygienické potreby, cestovné. Matka pracuje na dohodu, ktorá jej je predĺžovaná každé tri mesiace. Stálym príjmom matky je len invalidný dôchodok, pričom si privyrába len za účelom zabezpečenia si finančných prostriedkov na lieky, injekcie. Dcéra je mladá, sebestačná a zárobkovo činná a preto navrhla zvýšenie výživného na sumu 50,- eur.

6. Navrhovateľka vo vyjadrení zo dňa 03.01.2020 uviedla, že matka sa nikdy nestarala o chod domácnosti ani o dcéru, finančne neprispievala. Namietala tvrdenia matky, že otec žije vo svojom priateľskom v spoločnej domácnosti. Priateľka otca má vlastný byt, kde žije sama so svojim synom. Tvrdenia matky nie sú pravdivé, tieto sú účelové s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti. Uznala, že pracuje v Kauflande, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Nesúhlasí s vyjadrením matky ako i s návrhom na výživné vo výške 50,- eur. Navrhla splácanie nedoplatku na zročnom výživnom vo väčších splátkach, ako stanovil súd prvej inštancie.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť, pričom podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a v podrobnostiach naň poukazuje.

8. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného zo strany svojej matky, ako osoby povinnej z vyživovacej povinnosti a to zo sumy 28,- eur na sumu 100,- eur mesačne od podania návrhu dôvodiac, že je študentkou na Strednej odbornej škole obchodu a služieb v Púchove, pripravuje sa na svoje budúce povolanie. Matka nad rámec určeného výživného ničím neprispieva.

9. Súd prvej inštancie návrhu vyhovel konštatujúc naplnenie zákonných predpokladov daných príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine, tento nárok odôvodňujúcich.

10. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2, § 63 ods. 1 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu na zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

11. Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých potrieb osoby, ktorej má byť poskytované. Výživou dieťaťa je mienené zabezpečenie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej a duševnej. Výživné pre deti slúži nielen k uspokojovaniu ich výživy v užšom zmysle, k uspokojovaniu všetkých odôvodnených hmotných potrieb (šatstvo, obuv, bývanie a strava), ale aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa (vzdelávanie, príprava na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby). Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, podľa fyzickej a duševnej vyspelosti, jeho zdravotného stavu, schopností, náklonnostiach, spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé súčasne od schopností a možností rodičov. Ak sú tieto schopnosti a možnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú prospešné všestrannému vývoju dieťaťa. Uvedené chápanie v súlade so zásadou úmernosti životnej miery dieťaťa k životnej miere rodičov. U povinnej osoby rozhodujú reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Potenciálne zárobkové možnosti rodičov nie sú dané len ich subjektívnymi okolnosťami - stránkou fyzickou a psychickou, pôjde najmä o vlohy, náklonnosti, vedomosti, skúsenosti a celkový zdravotný stav, ale aj o niektoré okolnosti objektívneho rázu, ako je výber pracovných príležitostí v určenom mieste. Zodpovednému zhodnoteniu schopností a možností rodičov je potrebné zistiť okruh osôb, ku ktorým majú rodičia vyživovaciu povinnosť podľa Zákona o rodine.

12. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že posledná úprava vyživovacej povinnosti matky k navrhovateľke bola určená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 02.12.2014, č. k. 7P/75/2014-27. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v tom čase bola navrhovateľka maloletá. Matka bývala v prenajatom byte v Českej republike a mesačne uhrádzala náklady na bývanie vo výške 3.800,-Kč. Poberala invalidný dôchodok vo výške 311,- eur mesačne. Súčasne splácala dve pôžičky. Otec bol poberateľom čiastočného invalidného dôchodku vo výške 184,80,- eur, pričom si privyrábal brigádne a z tejto činnosti dosahoval príjem vo výške 500-1.000,- eur mesačne.

13. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia, v nadväznosti na preukázaný skutkový stav, preukázané mesačné výdavky spojené s výživou dieťaťa, odvolací súd dospel k záveru, že celková suma výživného, ktorú by mala matka platiť na dieťa podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá skutočným a preukázaným nákladom na výživu dieťaťa ako i zárobkovým možnostiam matky, zohľadňujúc vývoj životných nákladov, ako i príjmov otca. Rovnako je v schopnostiach a možnostiach matky zaplatiť navrhovateľke nedoplatok v súdom určenej lehote. Určenie inej lehoty odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Odvolacie námietky matky, poukazom na výdavky na dieťa, ktoré súd prvej inštancie nevyhodnotil, nie sú dôvodné.

14. V posudzovanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka je študentkou 4. ročníka Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Púchove. Výdavky navrhovateľky predstavujú platbu 25,- eur mesačne na cestovné. Otec navrhovateľky prispieva dcére mesačne na vreckové 20,- eur. Navrhovateľka musí absolvovať rôzne kurzy a na stužkovú zaplatila 250,- eur. Súčasne si navrhovateľka privyrába, za mesiac júl 2019 dosiahla príjem vo výške 131,25,- eur. Matka navrhovateľky je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 233,90,- eur. Od 1/2018-8/2019 bola matka navrhovateľky zamestnaná v spoločnosti Manuvia Jobliner West, s.r.o., Manuvia Jobliner East, s.r.o., Manuvia Jobliner Staffing, s.r.o., Manuvia Jobliner Central, s.r.o., kde dosiahla príjem v celkovej výške 7.935,80,- eur, teda 396,79,- eur mesačne a v spoločnosti Upratovanie PK, s.r.o., Bratislava, kde v období od 1/2018-11/2018 dosiahla celkový príjem vo výške 3.389,84,- eur, teda mesačne vo výške 568,66,- eur. Otec navrhovateľky je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 201,80,- eur mesačne. Ani jeden z rodičov navrhovateľky nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

15. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru, že súdom prvej inštancie zvýšené výživné zo strany matky v prospech navrhovateľky, je v súlade s jej vekom a odôvodnenými potrebami, ako aj osobnými, majetkovými a potencionálnymi finančnými možnosťami na strane matky ako povinného rodiča, súčasne tiež korešponduje s právom dieťaťa, podieľať sa na životnej úrovni rodiča.

16. Námietky matky poukazom na svoje príjmové možnosti ako i výdavky na lieky nie sú dôvodné. Súdom prvej inštancie vykonané rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia celkovej životnej úrovne matky navrhovateľky, ktorá okrem invalidného dôchodku dosahuje príjem z pracovnej činnosti a v období od

01/2018 do 11/2018 bola zamestnaná súčasne u dvoch zamestnávateľov. V konaní bolo preukázané, že i napriek takýmto príjmovým možnostiam matky, matka prispievala navrhovateľke na výživu sumou 31,- eur mesačne. Navrhovateľka je t.č. v maturitnom ročníku a prvoradou povinnosťou je príprava na budúce povolanie. Nie je povinnosťou navrhovateľky, aby si zabezpečovala vlastný príjem. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obaja rodičia majú zdravotné problémy, výdavky na lieky a sú poberateľmi invalidného dôchodku. Odvolací súd uznáva, že matka má vážne zdravotné problémy, opakovane bola podrobená liečbe a operačným zákrokom, avšak rovnako otec navrhovateľky má vážne zdravotné problémy, preto porovnávajúc túto subjektívnu stránku schopnosti riadne si zabezpečiť príjem vyhodnotil súd prvej inštancie správne. Súd prvej inštancie zdôraznil, že zo správ ošetrojúcich lekárov matky sa nepotvrdili tvrdenia matky, že jej bola odporúčaná operácia, resp. že by zo strany MUDr. Piačeka mala zakázané vykonávať prácu upratovačky a teda že je zdravotní problémy neumožňujú pracovať. Lekárske správy predložené matkou v odvolacom konaní rovnako nepreukazujú tvrdené skutočnosti matkou.

17. Odvolací súd zastáva jednoznačný názor, že rozsah určeného výživného, vzhľadom na vek a celkové odôvodnené potreby navrhovateľky, ktorá študuje na strednej škole mimo miesta bydliska, s čím sú spojené nemalé náklady, nemožno vo všeobecnosti hodnotiť rozhodne ako nadštandardné, umožňujúce pokrývať viac, ako reálnu časť nákladov na odôvodnené potreby, ktoréhokoľvek na strednej škole študujúceho dieťaťa, pri všeobecnej znalosti cien, či už len základnej stravy, nákladov na oblečenie, bývanie, hygienu, bežnú zdravotnú starostlivosť, náklady spojené so štúdiom dieťaťa, školskými a učebnými pomôckami, pričom výška príjmu, ktorý táto brigádnicky dosahuje (cca 131,25,- eur) len nevýznamnou mierou je spôsobilá ich pokryť a nezbavuje povinnosti matky sa na ich úhrade v zodpovedajúcom rozsahu podieľať. Odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľka, hoci už v roku 2019 dovŕšila plnoletosť, stále nie je schopná sama si zabezpečovať prostriedky na svoju výživu, a to z dôvodu prípravy na svoje budúce zamestnanie formou denného štúdia. Z uvedeného dôvodu je stále odkázaná na platenie výživného zo strany jej matky, a to napriek skutočnosti, že finančné prostriedky sa snaží zabezpečovať aj napriek plneniu si svojich študijných povinností formou brigádnickej činnosti alebo prác vykonávaných na základe dohody o vykonaní práce.

18. Matka navrhovateľky poukázala na skutočnosť, že navrhovateľka chodí na dovolenky, vlastní motorové vozidlo. V tomto smere odvolací súd uvádza, že matka navrhovateľky tvrdené skutočnosti nepreukázala.

19. Nedôvodne tiež matka namieta, že predmetom zisťovania, ani posudzovania neboli majetkové pomery otca navrhovateľky a tomu zodpovedajúci jeho podiel na výživnom navrhovateľky. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, odvolateľ totiž opomína zásadný fakt, že súd v konaní o výživnom plnoletého dieťaťa skúma predpoklady na určenie vyživovacej povinnosti zásadne medzi účastníkmi právneho vzťahu, t.j. osobou povinnou platiť výživné a osobou oprávnenou z vyživovacej povinnosti, teda v konkrétnostiach posudzovanej veci medzi navrhovateľkou a jej matkou, keďže predpoklady k tomu posudzuje voči každej povinnej osobe z výživného samostatne v tom ktorom konaní, vedenom z jeho podnetu, či voči nemu.

20. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil, za použitia ust. § 387 ods. 1 CSP.

21. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

23. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

24. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP ani pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).